

Les aportacions a la concertada en el punt de mira, ara hisenda

Dc, 6/02/2019 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Sembla que hisenda està qüestionant les deduccions fiscals a les aportacions voluntàries que les famílies fan a les escoles. Són aportacions, en paraules d'Ernest Maragall quan era conseller d'Educació: "tant voluntàries com imprescindibles".

Atenen a aquest caràcter voluntari de l'aportació -i a l'absència de contrapartides directes- algunes institucions han promogut Fundacions que s'ocupen d'aquesta recerca de fons. Les famílies que hi contribueixin poden obtenir beneficis fiscals pels donatius o aportacions efectuades. No entenc els dubtes d'hisenda.

És possible que algunes escoles hagin intentat eludir o dissimular aquest caràcter voluntari o tinguin mecanismes de pressió indirectes. Això és irregular i cal evitar-ho. El caràcter voluntari d'aquestes aportacions ha de ser inequívoc i, per tant, també inequívoca la seva qualificació com a donatiu i el dret als beneficis fiscals.

Altra cosa és que aquest sigui un bon model, que no ho és. La necessitat, la "imprescindibilitat", d'aquestes aportacions és una disfunció greu del sistema.

Els [concerts educatius](#) són l'instrument creat l'any 1985 per tal que centres d'iniciativa social o privada participin en la provisió de places escolars gratuïtes.

El concert obliga l'escola a prestar el servei de l'ensenyament reglat en règim de gratuïtat a canvi de rebre de l'administració el finançament necessari de manera uniforme per a tots els centres, però sense cap garantia de suficiència. A la pràctica, aquest finançament ha estat insuficient des del primer dia, de forma manifesta i, fins i tot, reconeguda -amb la boca petita- per la pròpia administració.

Les escoles concertades s'han trobat sempre entre l'espasa d'un finançament

insuficient i la paret de no poder cobrar pels seus serveis en haver acceptat la condició de gratuïtat. Davant aquest atzucac les escoles han cercat recursos alternatius.

Una via per obtenir-los ha estat proveir serveis addicionals, aquests sí de pagament: l'activitat complementària o sisena hora (amb un preu que ha d'autoritzar l'administració), el menjador escolar, la venda de llibres i equipament, les activitats extraescolars...

L'altra via ha estat aquesta de sol·licitar a les famílies altres aportacions que forçosament han de tenir aquest caràcter voluntari.

La solució correcte seria assegurar un finançament suficient als centres concertats, anàleg al dels centres públics i no molt per sota, com ho ha estat tots aquests anys. Fet això, les escoles haurien de ser escrupoloses en el caràcter gratuït amb el que s'haurien d'impartir els ensenyaments objecte de concert i l'administració vetllar-ho.

Mentrestant l'administració s'estalvia força diners i sembla que algunes escoles aquesta situació d'ambigüitat ja els va bé. Ningú li posa el cascavell al gat i això no és bo per al sector.